

videre modtaget forskjelligte lignende Lister for den paaafolgende Tid, navnlig for Aaret 1850.

Efterat imidlertid den ved Placat af 24de Marts 1848 indførte overordentlige Forholdsregel for Frikjørselsvæsenets Vedkommende i det Væsentlige var bleven hævet derved, at man med Krigsbestyrelsen havde vedtaget, at de siden 1ste December 1851 præsterede militaire Befordringer kun forsaavidt skulde betragtes som hørende under Forordningen af 9de Mai 1806 § 7, som de maatte blive en nødvendig Følge af extraordinaire Troppesamlinger, men at alle andre militaire Fribefordringer efter bemeldte Datum bleve at godtgjøre som Kjørsler, hørende under Forordningen af 26de Juni 1844 § 3, fandt man ikke længere at burde udsætte denne Sags Ordning, som derfor paany har været gjort til Gjenstand for Forhandling mellem vedkommende Ministerier.

Dette forudsikkert, turde det, hvad angaaer Spørgsmaalet, om der overhovedet er Anledning til at tilstaae nogen Erstatning for de ommeldte Krigskjørsler, være tilstrækkeligt at henvide, deels til hvad der i denne Henseende fandt Sted under forrige Krig, deels til, at Staten fornylig har tilstaaet enkelte Landsdele, navnlig dem, der havde været besatte af Fjenden, Erstatning for de ved Krigen foranledigede Tab og Byrder, i Genhold til Lov af 30te Juni 1850, deels endelig til, at det gjentagne Gange af Regjeringen, og det ei blot i Correspondence mellem de enkelte Collegier og Ministerier indbyrdes, men i Skrivelser og Circulærer, der ere bragte til almindelig Kundskab eller meddeelte de Paaagjældende, er udtaalt, at en passende Erstatning kunde forventes tilstaaet for denne extraordinære Byrde, der i et særdeles ulige Forhold har rammet og maatte ramme de Enkelte, Individer saavelsom Communer, naar Statskassen dertil havde Midler.

Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse, bemærkes, at det har været under Overveielse, om der ei burde tilstaaes en noget større Erstatning end den i Lovudkastet optagne, navnlig for Hovedklassen af Egterne, de almindelige Reiseægter fra

Sted til andet, resp. 48 og 72 $\frac{1}{2}$ pr. Mill for hvert Par Forspandshefte, alt efter som Egterne vare afgivne af Landboere eller Kjøbstadboere, for hvilke Sidste Ydelse af Egter, ogsaa hvor de ere præsterede in natura, efter Forholdets Betskaffenhed i det Hele ere byrdesfuldere end Ydelsen af Naturalægter for Landboerne, og en forholdsvis Godtgjørelse for andre Krigsægter. Det samlede Beløb, der derefter vilde blive at udrede, fandtes imidlertid ved at lægge de for Aarene 1848 og 1849 indkomne Lister til Grund for Beregningen, at maatte anslaaes til circa 800,000 Rbd. Da det nu saameget mere er anseet utilraadeligt at behyrde Statskassen med en saa særdeles betydelig Udgift, som det deels er naturligt, at Staten ei kan paatage sig at udligne alle de forskjellige oekonomiske Tryk og Tab, som en Krig medfører for de enkelte Landets Egne, paa alle Statsborgere, hvorhos Lovgivningen ei heller giver et retligt Krav paa Godtgjørelse for extraordinære Krigskjørsler, det deels ei heller tør tabes af Sigte, at Byrden for de Fleste, der have ydet Krigsægter in natura, har været et forbigaaende Tryk, af hvis Indflydelse paa Vedkommendes oekonomiske Stilling der ei længere er Spor tilbage, saa har man anseet en Reduction af de enkelte Betalingsfætter for bespøiet, saaledes at man har bestemt Betalingen for de nævnte Reiseægter efter Reisedage, og det efter en Maalestof af respective ikkun 1 Rbd. og 1 Rbd. 48 $\frac{1}{2}$ pr. Dag, og fastsat Godtgjørelsen for andre in natura ydede Krigsægter i Forhold hertil. Den ommeldte betydelige Nedsættelse af den oprindeligt paatænkte Erstatning for alle Fribefordringer har man imidlertid efter gjentaget Overveielse fundet altfor betydelig og derfor ubillig, forsaavidt Communerne, i Reglen kun Kjøbstadcommunerne, i Medfør af de gjældende Regler, forstudsvis have udredt taxtmæssig Betaling for de ved Telet Befordring afholdte Kjørsler. Efter den for Naturalægterne optagne Regel, vil Godtgjørelsen for de almindelige Reiseægter in natura i Gjennemsnit kun beløbe for Landboerne lidt over 24 $\frac{1}{2}$ og for Kjøbstæderne lidt over 2 Mk. 4 $\frac{1}{2}$ pr. Mill, men dette vil kun være omtrent en Tredie-